

ŻYC EWANGELIA

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 22,1-14* 15.10.2017

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaprosźcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami.

Pan Jezus mówi do Żydów o królestwie Bożym, o uczcie w niebie, na którą w pierwszej kolejności otrzymali zaproszenie właśnie oni. Ale zajęci swoimi sprawami, nie skorzystali z takiego wyróżnienia i łaski. Taką ucztą na ziemi jest Eucharystia, którą Jezus przygotowuje dla nas każdego dnia. To uczta wspaniała, wyjątkowa, na której daje nam swoje słowo i siebie samego. Skarby niezwykle pomocne w wędrówce na ucztę niebieską. Korzystając z radością i wielką wdzięcznością z daru Eucharystii, łatwiej zdobędziemy piękny „strój weselny” na ucztę w niebie. Zajęci swoimi codziennymi sprawami, możemy zlekceważyć Boże zaproszenie, utracić perspektywę życia wiecznego. Mamy tę wielką łaskę, że jesteśmy chrześcijanami, przyjaciółmi Boga. On powołuje nas do bliskiej relacji ze sobą, abyśmy okazali się także wybranymi, z którymi spotka się w najwspanialszej rzeczywistości nieba.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy pamiętam każdego dnia, że jestem zaproszony na ucztę w niebie?

Do wykonania: Będę starać się tak żyć, aby każda moja Msza święta była połączona z Komunią.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

16.10 (poniedziałek) Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

Jadwiga urodziła się w Bawarii około roku 1174. W trzynastym roku życia poślubiła księcia Henryka Brodatego, z którym miała siedmioro dzieci. Otaczała troską ubogich i chorych, dla których fundowała szpitale. Po śmierci męża schroniła się do klasztoru w Trzebnicy i tam zmarła 15 października 1243 roku

17.10 (wtorek) Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, bpa i męczennika

Ignacy był po św. Piotrze drugim biskupem w Antiochii. Skazany na pożarcie przez dzikie zwierzęta został przewieziony do Rzymu i tam poniósł męczeńską śmierć

około roku 107 za panowania cesarza Trajana. W drodze do Rzymu wysłał siedem listów do różnych Kościołów. W tych listach wyłożył naukę o Chrystusie, o Kościele i o życiu chrześcijańskim. W Antiochii czczono w tym dniu już w IV wieku.

18.10 (środa) Święto św. Łukasza Ewangelisty

Łukasz był człowiekiem starannie wykształconym. Znakomicie znał ówczesną literaturę. Posługiwał się pięknym językiem greckim, był świetnym zbieraczem informacji. Potrafił dotrzeć do źródeł, do których inni nie dotarli. Powszechnie twierdzi się, że był również zdolnym malarzem. Niektórzy wymieniają ponad sto obrazów, których miałby być autorem. Zaliczają do nich też Jasnogórską Ikone. Jednak trzeba wiedzieć, iż legenda o tym, iż św. Łukasz malował obrazy, powstała dopiero w VII stuleciu po Chrystusie. Według najstarszej tradycji św. Łukasz jest autorem dwóch ksiąg znajdujących się w kanonie Nowego Testamentu: jednej z ksiąg Ewangelii (trzeciej w kolejności po Ewangelii według św. Mateusza i św. Marka) oraz Dziejów Apostolskich.

19.10 (czwartek) Wspomnienie bł. Jerzego Popiełuszki, prezbitera i męczennika

Urodził się 14 września 1947 roku w Okopach, zm. 19 października 1984 roku we Włocławku). Podczas pielgrzymki Jana Pawła II w 1991 roku do Polski, we Włocławku Jan Paweł II wspominał Księdza Jerzego. Według papieża jest on wzorem w budowaniu duchowej jedności Europy. To ważny tekst i jakże aktualny dzisiaj, gdy szukamy duchowych wartości, by jednoczyć narody Europy zachowując ich odrębność polityczną a zarazem kulturową tożsamość: „Tu, na tej ziemi kujawskiej, tu, w tym mieście męczenników, to musi być powiedziane głośno. Kulturę europejską tworzyli męczennicy trzech pierwszych stuleci, tworzyli ją także męczennicy na wschód od nas w ostatnich dziesięcioleciach - i u nas w ostatnich dziesięcioleciach. Tak, tworzył ją ksiądz Jerzy. On jest patronem naszej obecności w Europie za cenę ofiary z życia, tak jak Chrystus. Tak jak Chrystus, jak Chrystus ma prawo obywatelstwa w świecie, ma prawo obywatelstwa w Europie, dlatego, że dał swoje życie za nas wszystkich. Ma prawo obywatelstwa wśród nas i wśród wszystkich narodów tego kontynentu i całego świata, przez swój krzyż”.

20.10 (piątek) Wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

Urodził się w Kętach w roku 1390. Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a później został jego profesorem i wykładał teologię. Odznaczał się wielkim miłosierdziem dla ubogich. Zmarł w Krakowie 24 grudnia 1473 roku. Jan Kanta został beatyfikowany 27 września 1680 (razem z Józefem Kalasantym) przez bł. Innocentego XI, a kanonizowany 16 lipca 1767 przez Klemensa XIII.

21.10 (sobota) Wspomnienie bł. Jakuba Strzemię, biskupa

Bł. Jakub Strzemię (ur. 1340), uchodzi za misjonarza wschodnich kresów dawnej Rzeczypospolitej. Związany był ze Lwowem. Pochodził z Małopolski, ale jego rodzina osiedliła się na Rusi. Tam wstąpił do franciszkanów, był wędrownym kaznodzieją, a potem gwardianem klasztoru Świętego Krzyża we Lwowie. W roku 1390 papież Bonifacy IX mianował go drugim z kolei arcybiskupem Halicza. Sakrę biskupią przyjął w Tarnowie w 1392 r. W jego diecezji brakowało duchowieństwa i kościołów, nie było katedry. Biskup Jakub zamieszkał w ubogim drewnianym domku. Zasłynął jako gorliwy duszpasterz. Musiał być też dobrym organizatorem, bo z jego inicjatywy wybudowano we Lwowie katedrę. Nazwano go „ojcem i stróżem ojczyzny, senatorem mądrym”. Zmarł we Lwowie i tam też został pochowany w chórze franciszkańskim kościoła.

ŻYC EWANGELIA

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 22,1-14* 15.10.2017

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaprosźcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami.

Pan Jezus mówi do Żydów o królestwie Bożym, o uczcie w niebie, na którą w pierwszej kolejności otrzymali zaproszenie właśnie oni. Ale zajęci swoimi sprawami, nie skorzystali z takiego wyróżnienia i łaski. Taką ucztą na ziemi jest Eucharystia, którą Jezus przygotowuje dla nas każdego dnia. To uczta wspaniała, wyjątkowa, na której daje nam swoje słowo i siebie samego. Skarby niezwykle pomocne w wędrówce na ucztę niebieską. Korzystając z radością i wielką wdzięcznością z daru Eucharystii, łatwiej zdobędziemy piękny „strój weselny” na ucztę w niebie. Zajęci swoimi codziennymi sprawami, możemy zlekceważyć Boże zaproszenie, utracić perspektywę życia wiecznego. Mamy tę wielką łaskę, że jesteśmy chrześcijanami, przyjaciółmi Boga. On powołuje nas do bliskiej relacji ze sobą, abyśmy okazali się także wybranymi, z którymi spotka się w najwspanialszej rzeczywistości nieba.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

- Do przemyślenia:** Czy pamiętam każdego dnia, że jestem zaproszony na ucztę w niebie?
- Do wykonania:** Będę starać się tak żyć, aby każda moja Msza święta była połączona z Komunią.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

16.10 (poniedziałek) Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

Jadwiga urodziła się w Bawarii około roku 1174. W trzynastym roku życia poślubiła księcia Henryka Brodatego, z którym miała siedmioro dzieci. Otaczała troską ubogich i chorych, dla których fundowała szpitale. Po śmierci męża schroniła się do klasztoru w Trzebnicy i tam zmarła 15 października 1243 roku

17.10 (wtorek) Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, bpa i męczennika

Ignacy był po św. Piotrze drugim biskupem w Antiochii. Skazany na pożarcie przez dzikie zwierzęta został przewieziony do Rzymu i tam poniósł męczeńską śmierć

około roku 107 za panowania cesarza Trajana. W drodze do Rzymu wysłał siedem listów do różnych Kościołów. W tych listach wyłożył naukę o Chrystusie, o Kościele i o życiu chrześcijańskim. W Antiochii czczono w tym dniu już w IV wieku.

18.10 (środa) Święto św. Łukasza Ewangelisty

Łukasz był człowiekiem starannie wykształconym. Znakomicie znał ówczesną literaturę. Posługiwał się pięknym językiem greckim, był świetnym zbieraczem informacji. Potrafił dotrzeć do źródeł, do których inni nie dotarli. Powszechnie twierdzi się, że był również zdolnym malarzem. Niektórzy wymieniają ponad sto obrazów, których miałby być autorem. Zaliczają do nich też Jasnogórską Ikone. Jednak trzeba wiedzieć, iż legenda o tym, iż św. Łukasz malował obrazy, powstała dopiero w VII stuleciu po Chrystusie. Według najstarszej tradycji św. Łukasz jest autorem dwóch ksiąg znajdujących się w kanonie Nowego Testamentu: jednej z ksiąg Ewangelii (trzeciej w kolejności po Ewangelii według św. Mateusza i św. Marka) oraz Dziejów Apostolskich.

19.10 (czwartek) Wspomnienie bł. Jerzego Popiełuszki, prezbitera i męczennika

Urodził się 14 września 1947 roku w Okopach, zm. 19 października 1984 roku we Włocławku). Podczas pielgrzymki Jana Pawła II w 1991 roku do Polski, we Włocławku Jan Paweł II wspominał Księdza Jerzego. Według papieża jest on wzorem w budowaniu duchowej jedności Europy. To ważny tekst i jakże aktualny dzisiaj, gdy szukamy duchowych wartości, by jednoczyć narody Europy zachowując ich odrębność polityczną a zarazem kulturową tożsamość: „Tu, na tej ziemi kujawskiej, tu, w tym mieście męczenników, to musi być powiedziane głośno. Kulturę europejską tworzyli męczennicy trzech pierwszych stuleci, tworzyli ją także męczennicy na wschód od nas w ostatnich dziesięcioleciach - i u nas w ostatnich dziesięcioleciach. Tak, tworzył ją ksiądz Jerzy. On jest patronem naszej obecności w Europie za cenę ofiary z życia, tak jak Chrystus. Tak jak Chrystus, jak Chrystus ma prawo obywatelstwa w świecie, ma prawo obywatelstwa w Europie, dlatego, że dał swoje życie za nas wszystkich. Ma prawo obywatelstwa wśród nas i wśród wszystkich narodów tego kontynentu i całego świata, przez swój krzyż”.

20.10 (piątek) Wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

Urodził się w Kętach w roku 1390. Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a później został jego profesorem i wykładał teologię. Odznaczał się wielkim miłosierdziem dla ubogich. Zmarł w Krakowie 24 grudnia 1473 roku. Jan Kanta został beatyfikowany 27 września 1680 (razem z Józefem Kalasantym) przez bł. Innocentego XI, a kanonizowany 16 lipca 1767 przez Klemensa XIII.

21.10 (sobota) Wspomnienie bł. Jakuba Strzemię, biskupa

Bł. Jakub Strzemię (ur. 1340), uchodzi za misjonarza wschodnich kresów dawnej Rzeczypospolitej. Związany był ze Lwowem. Pochodził z Małopolski, ale jego rodzina osiedliła się na Rusi. Tam wstąpił do franciszkanów, był wędrownym kaznodzieją, a potem gwardianem klasztoru Świętego Krzyża we Lwowie. W roku 1390 papież Bonifacy IX mianował go drugim z kolei arcybiskupem Halicza. Sakrę biskupią przyjął w Tarnowie w 1392 r. W jego diecezji brakowało duchowieństwa i kościołów, nie było katedry. Biskup Jakub zamieszkał w ubogim drewnianym domku. Zasłynął jako gorliwy duszpasterz. Musiał być też dobrym organizatorem, bo z jego inicjatywy wybudowano we Lwowie katedrę. Nazwano go „ojcem i stróżem ojczyzny, senatorem mądrym”. Zmarł we Lwowie i tam też został pochowany w chórze franciszkańskim kościoła.